

Zelta rudens Līgatnē

Jau ierasti zelta rudens laikā Līgatni apmeklē daudzi jo daudzi tūristi. Šogad viņu vidū ir divas īpašas grupas.

Skolu jaunatnes dziesmu un deju svētkos, kas notika šovasar, gan dziedātājiem, gan dejojājiem bija iespēja piedalīties konkursā un nodot pārstrādei plastmasas PET pudeles, tādējādi rūpējoties par apkārtējo vidi. Galvenā balva – „Diena Līgatnē”. Uzvarētāji – Rencēnu pamatskolas 1.–4. klašu dejojāji un Talsu un Valdemārpils apvienotais zēnu koris pie mums ciemojās oktobra sākumā. Viņi izstaigāja Līgatnes pilsētas takas un alas, viesojās Amatū centrā, kur meistars Diānas vadībā katrs izgatavoja pats savu papīra lapu, devās pastaigā pa Līgatnes dabas takām, kas nule nosvinējušas 40 gadu jubileju, un arī nokāpa bunkura pazemē.

Sveicieni arī jums, lasītāji, no mūsu viesiem Līgatnes zelta rudenī!

Augšā: Rencēnu pamatskolas 1.-4. klašu dejojāji
Apakšā: Talsu un Valdemārpils apvienotais zēnu koris

Oktobrī

Nekas uz šīs zemes nav vienāds –
ne upe, ne jūra, ne krasts.
Katram mirklim, stundai
un dienai piemīt
kas savs un neparasts.
Katrs smilšu graudiņš,
katrs gliemežvāks,
vētru un viļņu glaudīts,
mirdz savādāks.
Katrs cilvēks pasaulē plašā
ir tik dažāds, kā cits neviens.

Gaišas domas,
priecīgu prātu un
stipru veselību
oktobra jubilāriem!

Ilona Graudiņa
Andris Jakobijs
Maruta Bērziņa
Varis Kaucis
Gunārs Killa
Anna Magone
Rasma Puriņa
Taņa Ulmane
Dace Zunde
Zaiga Goldberga
Elga Bajāre
Skaidrīte Alberte
Anita Amoliņa
Grigorijs Griļevs
Ausma Pīlupa
Velga Saukuma
Raisa Nilova
Valda Veļķere
Ņina Žuikova
Skaidrīte Bukovska
Daila Zicmane
Velta Brante
Raimonda Gablika
Ausma Bergmane
Tatjana Jankovska
Elza Saulīte
Vija Graudiņa
Valda Norīte
Jānis Bundža
Gaida Ozoliņa
Marija Andžāne
Jūsma Ābele
Jeļena Terentjeva
Alfreds Konrads
Velta Meistere Velta
Mirdza Gradovska

Informāciju no ledzīvotāju reģistra sagatavoja Līvija Andersone ●

Aicinām balsot par Līgatnes novada „Gada cilvēku 2015”

Aicinām „Līgatnes Novada Ziņu” lasītājus piedalīties balsošanā par Līgatnes „Gada cilvēku 2015”. Par gada cilvēku var kļūt ikviens, kurš ar savu veikumu iedvesmojis, bagātinājis un iepriecinājis apkārtējos un kura darbs ir pelnījis visa novada iedzīvotāju ievērību. Vai tas būtu uzņēmējs, skolotājs vai jebkuras citas profesijas cilvēks – mēs aicinām ieraudzīt un novērtēt darbu, ko godprātīgi un no sirds dara kāds līgatnietis.

Balšana turpināsies līdz 31. oktobrim. Jūs varat nobalsot, aizpildot anketas, kas atrodas Līgat-

nes kultūras namā, Augšlīgatnes domes ēkā, abās vidusskolas ēkās, abās bērnudārza ēkās, kā arī Tūrisma informācijas centrā.

Šogad pirmo reizi jūs varat nobalsot arī internetā. Anketas vietne atrodama novada domes mājaslapā www.ligatne.lv. No viena datora iespējams nobalsot vienu reizi.

Gada līgatnietis sveiks Latvijas Republikas dibināšanas gadadienā – 18. novembra svinīgajā koncertā, kas notiks Līgatnes kultūras namā.

Inese Okonova
PA „Līgatnes novada Kultūras un tūrisma centrs” direktore ●

Lāčplēša dienā, 11. novembrī,
aicinām līgatniešus uz

Brīvības cīņu piemiņas pasākumiem:

Līgatnē. Plkst. 18.00 piemiņas brīdis pilsētas centrā, pie ezera. Piedalās Līgatnes pūtēju orķestris un jauktais koris „Līgatne”.

Augšlīgatnē. Pulcēšanās lāpu gājienam plkst. 19.00 pie „Zvaniņiem”. Piemiņas brīdis Paltmales kapsētā pie pieminekļa kritušajiem Pirmajā pasaules karā un brīvības cīņās.

Deputāta viedoklis

Par komunālo pakalpojumu tarifiem

Klāt rudens, līdz ar to jaunā apkures sezona un komunālo pakalpojumu izmaiņas, kuras gan šajā sezonā nav būtiskas.

Laikraksta iepriekšējā numurā informēju par komunālo pakalpojumu tarifiem, kas stājās spēkā no 1. oktobra. Kopš 1. aprīļa mums ir cits komunālo pakalpojumu sniedzējs – SIA „Līgatnes komunālserviss”. It kā varētu gaidīt izmaiņas komunālo pakalpojumu izmaksās un līdz ar to tarifos, taču tarifi netiek rēķināti, izejot no pakalpojumu nodrošināšanai patērētajiem resursiem „Komunālservisā”, bet no tām pakalpojumu izmaksām, kādas bija apkurei 2014. gadā, ūdensapgādei un kanalizācijai 2013. gadā (kad pakalpojumus sniedza domes Komunālo pakalpojumu un teritoriju labiekārtošanas nodaļa). Man tas šķiet dīvaini, bet tā lēma deputātu vairākums.

Jautājumam par komunālajiem maksājumiem esmu pievērsusies kopš 2010. gada, esmu centusies iedziļināties tarifu veidošanas metodikā un aprēķinos, konstatējusi vairākas kļūdas un nepilnības šajos procesos, rosinājusi un dažkārt arī panākusi kļūdu novēršanu. Līdz 2013. gada jūnijam to darīju kopā ar Gaujasmalas iedzīvotāju – aktivistu grupu, pēc tam kā domes deputāte.

Ja atceramies, 2012. gadā komunālo pakalpojumu tarifu problēmu pārbaudīja Valsts kontrole (VK) un konstatēja vairākas nepilnības un

pārkāpumus. Secinājums bija nepatīkams: pēc grāmatvedības datiem nav iespējams izsekot un konstatēt, vai tarifi atbilst patiesajām komunālo pakalpojumu izmaksām. Domei tika uzdots veikt virkni darbību, lai nodrošinātu tarifu atbilstību komunālo pakalpojumu izmaksām, lai tas konkrēti atspoguļotos tarifu noteikšanas metodikā, aprēķinos un būtu precīzi izsekojams gan pārbaudes institūcijām, gan, protams, iedzīvotājiem (maksātājiem).

Ir pagājuši trīs gadi, bet VK norādījumi nav izpildīti. Būtiski nozīmīga ir VK prasība nodrošināt iekšējo kontroli pār komunālo pakalpojumu sniegšanas procesu un maksājumiem. Sakarā ar komunālo pakalpojumu pāreju „Līgatnes komunālservisa” izpildījumā jau jūnijā nāca ar iniciatīvu izveidot domes komisiju, kas sekotu un pārbaudītu, kā „Komunālservisā” tiek noteikta samaksa par pakalpojumiem un cik precīzi tā atbilst patiesajām izmaksām.

Paskaidrojums: Komisija ir 3–5 (vai vairāk) cilvēku grupa, ko dome izveido atsevišķu jautājumu risināšanai. Komisijas sastāvā iekļauj deputātus, domes darbiniekus, arī iedzīvotāju pārstāvjus un ekspertus.

Jūlija Finanšu komitejas sēdē jautājums par tarifu komisiju un tās nolikumu tika izdiskutēts un pieņemts lēmums virzīt jautājumu uz jūlija domes sēdi. Taču pēc nedēļas – 23. jūlija domes sēdē – domes priekšsēdētājs savas domas bija grozījis un

uzsāka, pēc manām domām, nekonkrētu spēli, lai apgrūtinātu vai nobremzētu iniciatīvas par komisijas izveidi īstenošanu. Tas turpinājās sekojošajās Finanšu komitejas un domes sēdēs, līdz septembra domes sēdē jautājums vispār vairs netika iekļauts darba kārtībā.

Paskaidrojums: Komiteja ir domē pastāvīgi strādājoša deputātu grupa, kas sastāv no 3–5 locekļiem un nodarbojas ar konkrētās specializācijas jautājumu izskatīšanu, analīzi, izvērtēšanu un slēdzienus noformulēšanu, pirms jautājums nonāk domes sēdē deputātu izlemšanai. Mūsu domē darbojas 4 komitejas: 1) Finanšu komiteja; 2) Izglītības, kultūras, sporta un jaunatnes lietu komiteja; 3) Ekonomiskās un teritoriālās attīstības komiteja; 4) Sociālās aprūpes un veselības aizsardzības komiteja.

Tātad no tarifu komisijas čiks vien ir iznācis. Tostarp uz VK jūnijā tika aizsūtīta informācija, ka jūlija domes sēdē paredzēts izveidot attiecīgo komisiju, kas kontrolēs tarifu veidošanas procesu. Uzskatu, ka ignorēt (turklāt ilgstoši) pārraugošo valsts iestāžu (šajā gadījumā Valsts kontroles) norādījumus nav tāda domes rīcība, kas atbilst pašvaldības labas pārvaldības principiem, bet gluži pretēja. Domes uzdevums ir ar maksimālu atdevi strādāt novada iedzīvotāju interesēs, kontrolējot iestādes to var tikai veicināt.

Lūdzu lasītājus mani nepārprast

– es nevainoju šajā neveiksmē (un citās, kuras reizēm gadās) domes priekšsēdētāju kā vienīgo vai galveno atbildīgo par to, ko dara vai nedara dome kā iedzīvotāju vēlēta pārvaldes institūcija. Saskaņā ar Latvijas Republikas likumdošanu dome darbojas kā koleģiāla institūcija, nevis autoritāra, kuras rīcību nosaka viens no vēlētajiem deputātiem – priekšsēdētājs. Priekšsēdētājs ir pilnvarots virknē gadījumu rīkoties vienpersoniski, neprasot citu deputātu viedokli. Taču visos būtiski svarīgos (un arī ne tik svarīgos) jautājumos lēmumu par domes rīcību pieņem dome kā koleģiāla institūcija ar deputātu vairākuma balsojumu. Lai darītu labas (vai ne tik labas) lietas, priekšsēdētājam nepieciešams vismaz piecu deputātu (no deviņiem mūsu domes deputātiem) atbalsts, citādi tas nav iespējams. Arī juridiskā atbildība par domes pieņemtu lēmumu (kā arī nepieņemtu, ja tas izraisījis nevēlamas sekas) gulstas uz katru deputātu atkarībā no tā, kā viņš ir balsojis. Tātad domes rīcību nosaka deputātu sastāvs – ar saviem uzskatiem, ar savu skatu uz lietām un notikumiem, ar savu viedokli par domes rīcību –, nevis domes priekšsēdētājs kā atsevišķs indivīds. Sarunās esmu konstatējusi, ka mūsu novada iedzīvotājiem bieži trūkst izpratnes par šo likumsakarību. Ja trīs gadu laikā dome nav atrisinājusi jautājumu par tarifu kontroli, acīmredzot de-

putātu vairākums neuzskata to par nepieciešamu.

Es nenostādu sevi ārpus pārējo deputātu loka. Kamēr esmu domes deputāte, esmu atbildīga par visu, ko dome dara. Neslēpju, ka nerti esmu neapmierināta ar domes rīcību. Par vairākiem jautājumiem esmu rosinājusi viedokļu apmaiņu ar kolēģiem deputātiem ne tikai oficiālās norisēs, bet arī privātā sarakstē un sarunās, bet neesmu guvusi atsaucību – kolēģi izvairās no sava viedokļa atklāšanas un pārrunām. Es nevienu nevainoju, jo savā garajā mūžā esmu nonākusi pie atziņas: ja tu kaut ko nespēj paveikt, nemeklē vainu citur vai citos, meklē pats sevī.

Neatkarīgi no domes turpmākās rīcības turpināšu savu iespēju robežās sekot komunālo maksājumu tarifu veidošanas procesam. Tarifi nenovēršami pieaug, jo nepārtraukti aug dzīves dārdzība, taču vienkārši aprēķini ļauj konstatēt, ka pat nepilnīga un fragmentāra tarifu aprēķinu kontrole ļauj atklāt un novērst kļūdas, samazināt tarifu pieaugumu:

5 gados, no 2007. līdz 2011. gadam, apkures tarifs (Gaujasmalā) pieaudzis par 52%, ūdens par 63 %, kanalizācija par 215%, bet 5 gados no 2011. gada līdz 2015. gadam attiecīgi: apkure par 7%, ūdens par 55%, bet kanalizācija par 123%.

Baiba Pelse ●

Domes sēdes 24.09.2015. lēmumi

Sēdē tika izskatīti 39 darba kārtības punkti.

Pieņemtie lēmumi:

- Par nosaukuma, adreses, lietošanas mērķa maiņu nekustamiem īpašumiem; par pašvaldības nekustamo īpašumu iznomāšanu; par zemes ierīcības projekta izstrādi.
- Par līdzfinansējuma apjomu Līgatnes Mūzikas un mākslas skolā; par ēdināšanas maksu Līgatnes vidusskolā un bērnudārzā.
- Par „Rehabilitācijas centra „Līgatne”” pamatkapitāla palielināšanu.
- Par nekustamā īpašuma nodokļa parāda piedziņu no 17 personām; par personas iekļaušanu pašvaldības dzīvokļu rindā.
- Apstiprināja nolikumu nominācijai „Gada cilvēks 2015”.

Ar sēdes protokolu detalizēti var iepazīties novada domes mājas lapā un domes kancelejā. Sēdes audioieraksts publicēts mājas lapā.

Nākamā domes sēde notiks 21. oktobrī plkst. 15.00 domes ēkā Nītaures ielā 6, II stāvā.

Informāciju sagatavoja
Baiba Pelse ●

Izsoles

LĪGATNES NOVADA DOME PĀRDOD IZSOLĒ DZĪVOKLI PARKA IELĀ UN NEAPDZĪVOJAMO TELPU GRUPU „SKAĻUPĒS-1”

Līgatnes novada pašvaldība pārdod atklātā mutiskā izsolē ar augšupejošu soli nekustamo īpašumu – dzīvokli daudzdzīvokļu mājā Parka iela 1, dzīvoklis 7, Līgatnē, Līgatnes novadā, ar nosacīto cenu – 1800,00 EUR un nekustamo īpašumu – neapdzīvojamo telpu grupu (veikals), daudzdzīvokļu mājā „Skaļupes 1” – 601, Skaļupēs, Līgatnes pagastā, Līgatnes novadā, ar nosacīto cenu – 5600,00 EUR.

Izsoles notiks 2015. gada 12. novembrī Līgatnes novada, Līgatnes pagasta pārvaldes telpās Nītaures ielā 6, Līgatnes pagastā. Dzīvokļa izsoles sākums plkst. 10.00 un neapdzīvojamo telpu grupas izsolei plkst. 10.30.

Dalībnieku reģistrācija pie Līgatnes pagasta pārvaldes sekretāres Nītaures ielā 6, Līgatnes pagastā, darba dienās līdz 2015. gada 10. novembrim plkst. 15.00.

Maksa par dalību izsolēs 10,00 EUR un nodrošinājuma nauda 10% apmērā no nosacītās cenas jāiemaksā līdz reģistrācijai izsolei.

Ar izsoļu noteikumiem var iepazīties pie Līgatnes pagasta pārvaldes sekretāres Nītaures ielā 6, Līgatnes pagastā, un Līgatnes novada pašvaldības mājas lapā (www.ligatne.lv). Tālrunis uzziņām 29181845.

LĪGATNES NOVADA DOME RĪKO RAKSTISKU CIRSMU IZSOLI

Līgatnes novada dome 05.11.2015. Līgatnes pagasta pārvaldē Nītaures ielā 6, Līgatnes novadā, Līgatnes pagastā, plkst. 10.00 rīko rakstisku cirsmu izsoli ar augšupejošu soli šādām cirsām:

1. cirsmā – cirte ceļa „Dārza iela – Upesmuižnieki” nodaļuma joslā (kadastra Nr.426200110153, Nr.42620010162, Nr.42110040909) un sanitārā cirte zemes vienībā „Saulrīti 2” (kadastra Nr.42110030007) ar kopējo izcērtamo koku apjomu 153 m³. Cirsmas nosacītā cena – 2850,00 EUR;

2. cirsmā – elektrolīnijā nozāģētu koku izstrāde zemes vienībā „Pagasta mežs-11” (kadastra Nr.42620090042) ar izcērtamo koku apjomu 14 m³. Cirsmas nosacītā cena 112,00 EUR.

Nodrošinājums, 10% no nosacītās cenas, iemaksājams Līgatnes novada domes kontā a/s „Swedbank”, konta Nr. LV47HABA0551012412261, pirms piedāvājuma iesniegšanas. Organizēta cirsmu apskate š.g. 2. novembrī. Pulcēšanās vieta apskatei – Nītaures iela 6, Līgatnes novads, Līgatnes pagasts, plkst. 10.00. Pārējā laikā cirsmu apskate, iepriekš vienojoties par apskates laiku. Ar izsoles noteikumiem, cirsmu sarakstu, cirsmu raksturojošiem rādītājiem var iepazīties Līgatnes novada domē un tās mājaslapā www.ligatne.lv. Piedāvājumus iesniegt līdz š.g. 4. novembrim plkst. 17.30 Līgatnes pagasta pārvaldē Nītaures ielā 6, Līgatnes novads, Līgatnes pagasts. Tāl. informācijai: 29181845; 64155636

APSTIPRINĀTI Līgatnes novada domes 2015. gada 27. augusta sēdē (protokols Nr.14, 14.S)

Līgatnes novada domes saistošie noteikumi Nr.15/14

„Noteikumi par Līgatnes pārceltuves brīvbiļešu piešķiršanas kārtību”

Izdoti saskaņā ar likuma „Par pašvaldībām” 43. panta trešo daļu

I. Vispārīgie jautājumi

1. Noteikumi nosaka kārtību Līgatnes pārceltuves brīvbiļešu (turpmāk tekstā – brīvbiļešu) pieprasīšanai un saņemšanai Līgatnes novada pašvaldībā.

2. Brīvbiļete ir atļauja izmantot Līgatnes pārceltuves pakalpojumu bez maksas brīvbiļētē norādītajai personai ar personas īpašumā vai valdījumā esošu vieglo transportlīdzekli.

II. Brīvbiļetes pieprasīšanas un piešķiršanas kārtība

3. Brīvbiļeti tiesīgas pieprasīt sekojošas Līgatnes un Pārgaujas novadā deklarētas personas:

3.1 kurām nekustamais īpašums atrodas attiecīgi Līgatnes vai Pārgaujas novadā vai kuru radnieki taisnā līnijā līdz trešajai radniecības pakāpei un sāņu līnijā līdz 1. radniecības pakāpei dzīvo attiecīgi Līgatnes vai Pārgaujas novadā un kuru apmeklējums ir ikdienas nepieciešamība, izmantojot Līgatnes pārceltuvi;

3.2 kuras izmanto Līgatnes pārceltuvi nokļūšanai izglītības vai interešu izglītības iestādē, nodarbībās, kolektīvu mēģinājumos, iesniedzot attiecīgās iestādes vai

kolektīva vadītāja izdotu apliecinājumu;

3.3 kuras izmanto Līgatnes pārceltuvi ikdienas nokļūšanai uz darbu (uzrādot darba devēja izdotu izziņu).

4. Lai saņemtu brīvbiļeti, brīvbiļetes pieprasītājs vienā no Līgatnes novada domes klientu apkalpošanas centriem (Sprīņu ielā 4, Līgatnē, Līgatnes novadā, vai Nītaures ielā 6, Augšlīgatnē, Līgatnes pagastā, Līgatnes novadā) aizpilda iesnieguma veidlapu (1. pielikums) par brīvbiļetes piešķiršanu, pievienojot nepieciešamos dokumentus.

5. Līgatnes novada domes Kanceleja izvērtē iesniegumu un tam pievienotos dokumentus un 10 darbdienā laikā pēc visu brīvbiļetes piešķiršanai nepieciešamo dokumentu saņemšanas sagatavo administratīvā akta projektu – lēmuma par brīvbiļetes piešķiršanu vai atteikuma piešķirt brīvbiļeti projektu. Administratīvo aktu paraksta Līgatnes novada domes priekšsēdētājs.

6. Brīvbiļete tiek izsniegta pieprasītāja iesniegumā norādītajā vēlamajā vienā no Līgatnes novada domes klientu apkalpošanas centriem (Sprīņu ielā 4, Līgatnē, Līgatnes novadā, vai Nītaures ielā 6, Augšlīgatnē, Līgatnes pagastā, Līgatnes

novadā) brīvbiļetes saņemšanas vietā pēc brīvbiļetes saņēmēja personas apliecināta dokumenta uzrādīšanas un reģistrēšanas brīvbiļešu izsniegšanas žurnālā (2. pielikums).

7. Līgatnes novada domes Kanceleja nodrošina informācijas par personām, kurām piešķirtas brīvbiļetes, nodošanu Līgatnes pārceltuves darbiniekiem.

8. Par motivētu atteikumu piešķirt brīvbiļeti Līgatnes novada domes Kanceleja pieprasītājam paziņo normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā, administratīvo aktu nosūtot tā adresātam ierakstītā pasta sūtījumā uz tā deklarēto dzīvesvietas adresi vai iesniegumā par brīvbiļetes piešķiršanu norādīto adresi.

9. Brīvbiļetes piešķiršana tiek atteikta šādos gadījumos:

9.1. ja persona neatbilst kādam no saistošo noteikumu 3. punktā minētajiem nosacījumiem;

9.2. ja brīvbiļetes pieprasītājs neiesniedz šo noteikumu 3. punktā minētos dokumentus.

10. Brīvbiļete tiek izsniegta uz termiņu līdz tekošā gada 31. decembrim. Pēc termiņa beigām personas, kurām saskaņā ar šiem saistošajiem noteikumiem ir tiesības uz Līgatnes novada pārceltuves brīvbi-

ļeti, iesniedz iesnieguma veidlapu ar lūgumu izsniegt brīvbiļeti, kā arī nepieciešamos dokumentus, un Līgatnes novada domes Kanceleja šajos saistošajos noteikumos noteiktajā kārtībā un termiņā izvērtē lūguma pamatotību.

11. Ja Līgatnes novada domes Kanceleja konstatē izmaiņas brīvbiļetes turētāja datu reģistrā, kas vairs neatbilst šo noteikumu 3. punktā minētajiem nosacījumiem, personai rakstiskā iesniegumā tiek lūgts iesniegt nepieciešamos dokumentus atkārtotai brīvbiļetes piešķiršanai.

12. Ja persona šo noteikumu 11. punktā minētajā gadījumā neiesniedz pieprasītos dokumentus vai brīvbiļetes izsniegšanai ir zudis tiesiskais pamats, izsniegtā brīvbiļete tiek anulēta.

III. Brīvbiļetes lietošanas kārtība

13. Brīvbiļetes lietotājs, izmantojot Līgatnes pārceltuves pakalpojumu, negaidot uzaicinājumu, uzrāda brīvbiļeti un personu apliecināšanu dokumentu Līgatnes pārceltuves darbiniekam.

14. Brīvbiļetes nodošana trešajām personām nav pieļaujama.

15. Brīvbiļetes turētājs rūpējas par brīvbiļetes atbilstošiem turēša-

nas apstākļiem, neobjādot, neskrāpējot to.

16. Brīvbiļetes pazaudēšanas, nozagšanas vai sabojāšanas gadījumā brīvbiļetes turētājs nekavējoties informē Līgatnes novada domi.

17. Pēc informācijas saņemšanas par brīvbiļetes pazaudēšanu vai zādzību Līgatnes novada domes Kanceleja izdara attiecīgu atzīmi brīvbiļešu reģistrācijas žurnālā un informē Līgatnes pārceltuves darbiniekus.

18. Persona ir tiesīga lūgt atkārtotu brīvbiļetes izsniegšanu brīvbiļetes pazaudēšanas, zādzības vai sabojāšanas gadījumā. Šādā gadījumā par atkārtotas brīvbiļetes sagatavošanu un izsniegšanu persona Līgatnes novada pašvaldībai maksā 5.00 EUR (pieci euro un 00 centu).

19. Brīvbiļetes pieprasītājs ir tiesīgs apstrīdēt brīvbiļetes piešķiršanas atteikumu Administratīvā procesa likumā noteiktajā kārtībā.

IV. Noslēguma jautājumi

20. Noteikumi publicējami un stājas spēkā likuma „Par pašvaldībām” 45. pantā noteiktajā kārtībā.

Ainārs Šteins,

Līgatnes novada domes priekšsēdētājs ●

1. pielikums

Līgatnes novada pašvaldības
saistošajiem noteikumiem Nr. _____

(vārds, uzvārds/juridiskā persona)

(personas kods/reģistrācijas numurs)

(adrese korespondencei, pasta indekss)

(tāl., mob.)

Atbildi vēlos saņemt e-pastā: _____

IESNIEGUMS

Līgatnē
20__ gada __. __.
Līgatnes novada domes
priekšsēdētājam

Par brīvbiļetes piešķiršanu

Pamatojoties uz to, ka esmu Līgatnes novadā deklarēta persona (vajadzīgo atzīmēt):

- kurām nekustamais īpašums atrodas attiecīgi Līgatnes vai Pārgaujas novadā vai kuru radnieki taisnā līnijā līdz trešajai radniecības pakāpei un sāņu līnijā līdz 1. radniecības pakāpei dzīvo attiecīgi Līgatnes vai Pārgaujas novadā un kuru apmeklējums ir ikdienas nepieciešamība, izmantojot Līgatnes pārceltuvi;
- kuras izmanto Līgatnes pārceltuvi nokļūšanai izglītības vai interešu izglītības iestādē, nodarbībās, kolektīvu mēģinājumos, iesniedzot attiecīgās iestādes vai kolektīva vadītāja izdotu apliecinājumu;
- kuras izmanto Līgatnes pārceltuvi ikdienas nokļūšanai uz darbu (uzrādot darba devēja izdotu izziņu);

(Darba vietas nosaukums/ saimnieciskās darbības veids, māsaimniecības produktu veids)

Pielikumā: _____ uz _____ lpp.

_____ (iesniedzēja paraksts)

2. pielikums

Līgatnes novada pašvaldības
saistošajiem noteikumiem Nr. _____

Līgatnes novada domes Līgatnes pārceltuves brīvbiļešu saņēmēju uzskaites žurnāls 2015. gads

Nr. p.k.	Vārds, uzvārds	Dzīvesvietas adrese	Brīvbiļetes izsniegšanas datums	Brīvbiļetes derīguma termiņš	Paraksts par brīvbiļetes saņemšanu

Saistošo noteikumu Nr. 15/18

„Noteikumi par Līgatnes pārceltuves brīvbiļešu piešķiršanas kārtību” paskaidrojuma raksts

1. Projekta nepieciešamības pamatojums.	Saistošie noteikumi izstrādāti, lai nodrošinātu atbalstu tām Līgatnes novadā vai Pārgaujas novadā deklarētajām personām, kuras Līgatnes peldošo pārceltuvi izmanto ikdienā nokļūšanai: 1) uz Līgatnes/Pārgaujas novadā esošu sev piederošu nekustamo īpašumu; 2) pie Līgatnes/Pārgaujas novadā dzīvojošiem radniekiem taisnā līnijā līdz 3. radniecības pakāpei un sāņu līnijā līdz 1. radniecības pakāpei, ja šo radnieku apmeklējums ir ikdienas nepieciešamība; 3) uz izglītības vai interešu izglītības iestādēm, nodarbībām, kolektīvu mēģinājumiem; 4) uz pastāvīgu darba vietu Līgatnes/Pārgaujas novadā.
2. Īss projekta raksturojums.	Noteikumi nosaka kārtību Līgatnes pārceltuves brīvbiļešu pieprasīšanai un saņemšanai Līgatnes novada pašvaldībā, kā arī brīvbiļetes lietošanas kārtību. Brīvbiļete dod iespēju bez maksas izmantot Līgatnes pārceltuvi tām Līgatnes vai Pārgaujas novadā deklarētajām personām, kurām pārvietošanās ir galvenokārt ikdienas nepieciešamība.
3. Informācija par plānoto projekta ietekmi uz pašvaldības budžetu.	Uz noteikumu apstiprināšanas brīdi konkrētus aprēķinus nav iespējams veikt. Saistošo noteikumu izpildei nav nepieciešams veidot jaunas institūcijas un/vai jaunas štata vietas. Būtiska ietekme uz pašvaldības budžetu nav prognozējama.
4. Informācija par plānoto projekta ietekmi uz uzņēmējdarbības teritorijā.	Nav attiecināms.
5. Informācija par administratīvajām procedūrām.	Institūcija, kurā var vērsties saistošo noteikumu piemērošanā, ir Līgatnes novada pašvaldība. Pakalpojumu (brīvbiļešu izsniegšana, ar to saistīto administratīvo aktu sagatavošana) administrēs Līgatnes novada domes Kancelejas nodaļa.
6. Informācija par konsultācijām ar privātpersonām.	Nav notikušas.

Ainārs Šteins, Līgatnes novada domes priekšsēdētājs ●

Mana mīļā Līgatne

14. turpinājums. Sākums – 2014. gads: LNZ, jūnijs, Nr. 6; augusts, Nr. 7; septembris, Nr. 8; oktobris, Nr. 9; novembris, Nr. 10; decembris, Nr. 11; 2015. gads: janvāris, Nr. 1; februāris, Nr. 2; marts, Nr. 3; aprīlis, Nr. 4; maijs, Nr. 5; jūnijs, Nr. 6; augusts, Nr. 7; septembris, Nr. 8

Andrejs Cīrulis

Foto no Andra Birzes privātās kolekcijas

Skola un fabrika

Ja man dzīvē gadās tumšie brīži, kad viss šķiet kaitinošs, krīt uz nerviem un ir dusmas uz visu pasauli, tad es izmantoju vienu no pārbaudītajiem līdzekļiem – atceros kaut ko par Līgatni. Vai nu par fabriku, par ciematu, par Ķempjiem, bet jo īpaši – par mūsu jauko Līgatnes vidusskolu.

Tāpat kā visiem pārējiem skolasbiedriem arī man šīs atmiņas ir sirsniņuma pilnas. Viena pēc otras atmiņā uzaust sejas un situācijas.

Meklējot bildes šai publikācijai, pavisam nesen īpaši spilgti iedomājos par manu vidusskolas sola biedru Juri Raudiņu, kurš manā atmiņā palicis kā intelīgents, gudrs un sirsniņš zēns. Un tagad ļoti žēl, ka dzīvē ir sagadījies, ka par Juri daudz laba esmu dzirdējis, bet man tā arī nav nācies viņu sastapt un izrunāties. Viņš nebija arī pēdējā skolas salidojumā.

Toties pēc pirmā mūsu klases salidojuma Cēsu rajona laikraksts

„Padomju Druva” 1969. gada 22. aprīlī publicēja Valdas Tomases rakstu „Stāsts par pieciem gadiem un vienu klasi”. Par katru no mums tur bija kaut kas labs uzrakstīts. Manam sola biedram bija veltītas šādas rindas:

„Klases mūziķis, vispusīgi apdāvinātais un sirsniņgais Juris Raudiņš pēc dienesta armijā iestājās Rīgas Lietišķās mākslas vidusskolā un šogad beigs otro kursu. Viņa sapņus saista Mākslas akadēmija. Par mācībām un nākotnes nodomiem Juris stāsta ļoti nopietni un aizrautīgi.”

Apdomājiet tikai – tas taču bija pirms 46 gadiem! Jau pagājis gandrīz pusgadsimts pēc pēdējās tikšanās.

Bet gandrīz katrā mūsu sarunā ar klasesbiedriem tiek pieminētas arī visādas sporta aktivitātes. Šajos brīžos es kļūstu ārkārtīgi mazrunīgs, jo sports un fizikultūra nav mana aizraušānās, lai gan ar prātu saprotu, ka tā ir laba un vajadzīga lieta, ko noniecināt nedrīkst nekādā gadījumā. Un arī publiski neko sliktu nedrīkst teikt, lai neiekultos nepatikšanās.

Visi taču ir tik milzīgi sporta fani, kaut gan bieži vien paši to tik dara kā hokeja spēles laikā sēž pie televizora un ļauj tā, ka mājai jumts

cilājas. Aizsteidzoties notikumu hronoloģijai priekšā, jāpiebilst, ka vistrakākie sporta spēļu karsēji Līgatnē, manuprāt, bija mūsu ģimenes kaimiņi Herta Bezbaile un Jānis Zilgalvis, kas citkārt bija jauks, miermīlīgs un smaidošs pāris. Tas bija tajos laikos, kad dzīvojam Gaujas ielā 22.

Vēlāk, daudzus gadus pēc mūsu aizbraukšanas, tā lielā koka māja nodega pilnībā, un visas Latvijas televīzijas kanāli daudzkārt rādīja izmisisuma soli – Līgatnes domes priekšsēdētāja Maija Malkause pati milzīgā katlā vārīja zupu bez jumtes palikušajiem nelaimīgajiem cilvēkiem. Tagad nodegušās dzīvojamās barakas vietā uzbūvēta un darbojas slavenā „Lāču mīga”.

Taču, runājot par manu skepsi pret sportu, ar mani nav tik traki, kā mūsu skolas laikā tika rakstīts kādā plānā bērnu grāmatiņā par vispasaules galveno komunistu vadoni Ļeņinu: „Vladimirs Iljičs ļoti mīlēja sportu. Viņš reizēm spēlēja šahu un bieži mēdza pastaigāties.” Tas bija tāds slepens pastāsts, par ko mēs, skolotājiem nedzirdot, ķiķinājām gadu gadiem.

Bet vienlaikus atmiņā nāk arī neganti pīpējošo lauku veču teiktāis: „Ko viņi tur ķēmojas pa tiem stadioniem! Būtu labāk braukuši uz tīrumiem kūtsmēslus ārdīt.”

Man jau arī reizēm liekas, ka skriet sporta pēc no laba prāta ir samērā jocīga nodarbošanās. Jā, skriet pakaļ trolejbusam, lai pieturvietā paspētu tajā ielēkt – ooo! Tā ir pavisam cita lieta. Vismaz kaut kāda jēga no tās skriešanas!

Vienīgās reizes, kad es kopā ar citiem pusaudžiem nonācu kaislīgā sporta azartā, bija kalnu slēpošana dziļi Ķempju gravā, samērā netālu no „Pumpurīšiem”. Tur bija nolaidens ceļš lejup un ciemata virzienā kaut kā dabiski izveidojies no kokiem brīvs tukšums. Tas bija leļpus tādai sarkanai mājai, kurai nosaukumu neatceros un kas bija „Pumpurīšiem” kaimiņos. Vietējie censoņi vēl vasarā no apkārt augošo koku baļķēniem uzbūvēja kārtīgu tramplīnu, kas nepacietīgi gaidīja ziemu, jo tad nu gan tur čumēja un mudžēja no lēktgribētājiem. Jauniešu bija kā biezs, bet nebija neviena administratora, priekšnieka vai atbildīgā. Nebija ne elektrības, ne arī skaļruņu. Tolaik jau laukos dzīvoja ļoti daudz cilvēku, jo pat nelielās mājīnās bija saspīestas vairākas ģimenes. Un ar slēpēm atraukties uz brīnumjauko atrakciju varēja no diezgan lielas tālienes.

Kā mēs tajās stāvājās nogāzēs un augstajā tramplīnā kaulus nesalauzām un kā nenositāties – tā ir viena liela mistika! Jā! Bet tas adrenalīns, kad tu ar slēpēm esi pamatīgā

augstumā, kad vējš šalc gar ausīm, lidojot pa gaisu, – tas vēl tagad nāk atmiņā un rada lielu labpatikšanu.

Mēs tur izbraidījāmies un izlēkājāmies līdz bezspēkam. Dramatiskākais moments bija mājās. Kā dzīvs pārmetums uz krēsla rēgojās steigā nomestais un neattaisītais milzu portfelis ar visiem daudzajiem nepadarītajiem mājas darbiem. Acis līp ciet, organismu pārņēmis pilnīgs un vispārējs nespēks, bet apzinīgums moka. Šausmīga situācija!

Atceros kādu fizikultūras stundu, manuprāt, vēl vecajā skolā, kad gāju 5. vai 6. klasē. Visticamāk tas bija 1958. gadā. Mūsu fizikultūras skolotājs bija nupat no Padomju Armijas atvaļinātais un varen spriganais Aivars Meisters. Viņš bija ieņēmis galvā domu, ka mums jāiemāca rokasbumbas jeb, kā tagad bieži vien saka, handbola spēle. Šajā spēlē sportistiem bumba ar rokām jāiemet pretinieka vārtos. Katrā komandā uz laukuma vajadzēja būt 6 spēlētājiem un vārtsargam, bet mūsu klasē jau tik daudz puiku nebija. Tāpēc spēle notika ar samazinātu dalībnieku sastāvu.

Šī spēle notika meža pļaviņā blakus Pilsoņu ielai. Šī zāļainā vieta bija izraudzīta speciāli, jo tās bumbas ķeršana saistījās ar skriešanu, ķerstīšanos un nemitīgu krišanu, kas uz šlagotājiem laukumiem būtu sāpīga un asiņaina (atcerieties manu iepriekšējo skaidrojumu – šlaga ir izdedži no papīrfabrikas katlumājas).

Mani šī spēle neinteresēja itin nemaz. Ar dziļu neizpratni un pilnīgu vienaldzību maisījās pa aizrautīgi brēcošo klasesbiedru jūkli, kas, kamolā saķērušies, ik pa mīļam brītiņam vāļājās pa zāli. Savā azartā viņi pilnīgi bija aizmirsuši gan spēles nolūku, gan bumbu, kas aizmirstības vientulībā slinki ripoja manā virzienā. Ko man citu bija darīt? Pacēlu un iemetu pretinieka tukšajos vārtos. Abi vārtsargi savas misijas bija aizmirsuši un ķerstījās spiedošajā puiku nudzeklī. Tā, protams, bija milzīga netaisnība, jo es taču nebiju pielicis itin nekādas pūles, lai šo apaļo priekšmetu sadabūtu. Ne es skrēju, ne kļiedzu, ne trakoju – tā atripoja pati.

Skolotājs Aivars Meisters, redzēdams, ka nenotiek tā, kā vajag, spēli apstādināja, atkal izstāstīja noteikumus, un viss sākās no jauna. Atkal skriešana, kliegšana, saķeršanās kamolā, vientulīgās bumbas rīšana manā virzienā un tās iemešana pretinieka tukšajos vārtos.

Mūsu komanda uzvarēja ar 5:0, visus vārtus iemetu vienīgi es, bet mani kāds nedz sumināja, nedz arī es pats varens jutos. Vienīgi daudzus mocīja skaudība... Ar šo parādību man dzīvē bieži nācies sastapties.

Nekad vairāk rokasbumbu spēlēt neesmu... Toties morāle diezgan noderīga – reizēm daudz lielu lietu var paveikt, ja vien sagaida un izmanto izdevību.

Klubā „Rītdienas ritmā”. No kreis Vīlnis Imša, Juris Raudiņš.

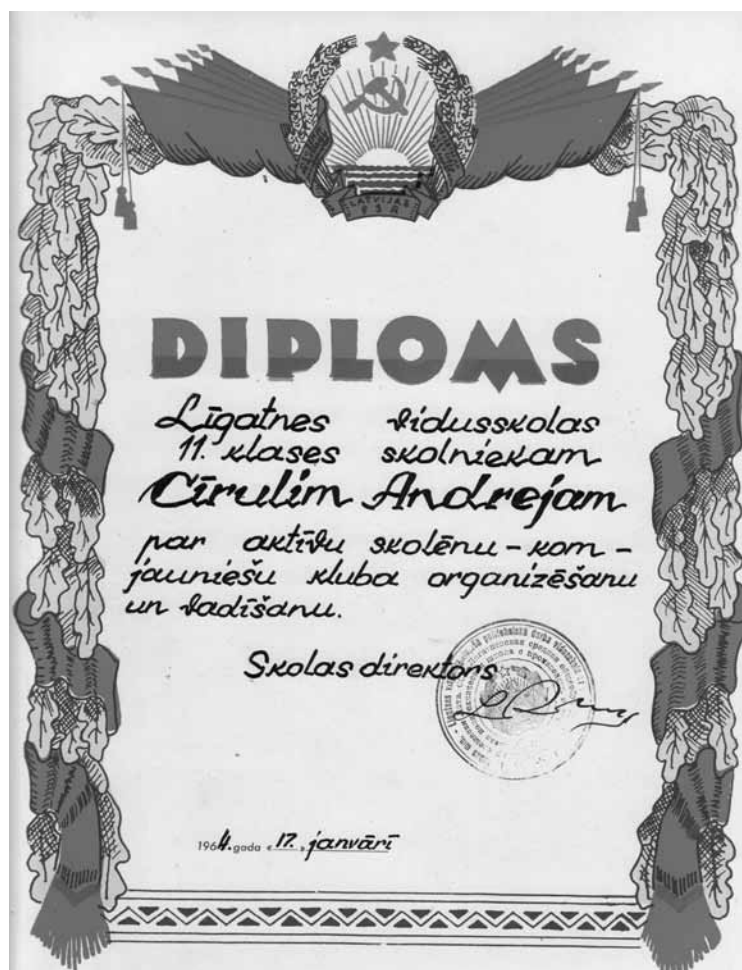
Raugoties no šāda viedokļa, manā dzīvē noderīgas izrādījās skolas laika aizraušānās ar dažādiem sabiedriskajiem darbiem un visādu citādu derīgu iemaņu apgūšana, par ko jau sāku stāstīt iepriekšējā atmiņu publikācijā.

Tad jau teicu, ka uzreiz pēc iestāšanās komjaunatnē mani ievēlēja par vidusskolas komjaunatnes komitejas sekretāru. Bet iestāšanās komjaunatnē notika 1961. gada 12. aprīlī. Dienā, kad kosmosā lidoja Jurijs Gagarins. Šī fakta atgādinājums manā prātā izsauca vēl kādu atmiņas mirkli, kas arī saistīts ar kosmosu.

Tiem, kas nezina vai aizmirsuši, atgādināšu faktu, ka 1989. gada 26. martā mani ievēlēja par PSRS Tautas deputātu no Latvijas Tautas frontes (LTF). Divarpus gadu laikā daudzreiz nācās būt Maskavā, Kremļī, un bieža redzēšanās ar pasaulslaveniem cilvēkiem bija samērā ikdienišķa nodarbe. Un tā nu vienu reizi augšup devos pa milzīgi garām un platām svinīgām kāpnēm, kas bija nosegtas ar mīkstu paklāju.

Sagādījās tā, ka pa kāpnēm augšam devās arī ļoti slavēta dāma, ko pazina visos kontinentos un visās valstīs. Bijām vai gluži blakus, un tuvākā apkārtnē neviena cita nebija. Tā bija pasaulē pirmā sieviete kosmonaute Valentīna Nikolajeva Tereškova. Ieraugot šo izcilo dāmu, manā prātā kā kino kaleidoskopā nozibēja desmitiem kadru – Līgatnes vidusskola, direktors Rācenājs, nemīlīgā autobusu pietura Siguldā, skaļi kļiedzošais gromkogovoriķeļš, pieticīgā Siguldas rajona komjaunatnes komiteja, pirmā sekretāre Ausma Skripa, Gagarins, stāšanās komjaunatnē, lielā publikācija „Padomju Jaunatnē”...

Es saņēmu dūšu un vaicāju Valentīnai Nikolajevai Tereškovai, vai viņa man nevarētu palīdzēt... Viņa atbildēja ar sirsniņiem, gaišiem un labestīgiem smiekliem un tad teica sekojošo: „Ziniet, es jums paspiedīšu

Goda raksts Andrejam Cīrulim par aktīvu skolēnu komjauniešu kluba organizēšanu un vadīšanu.

ās: Astrīda Jansone (Blūmiņa), Valentīna Spoģe,

roku divas reizes, lai jūs varētu lietoties divreiz vairāk..." Nu bija mana kārta ļauties lieliem smieklēm... Kopš tās reizes kongresu laikos mēs sveicinājāmies un sasmaidījāmies ne reizi vien.

Taču tagad laiks atgriezties Līgatnes vidusskolā sešdesmito gadu pirmajā pusē. Papildus mācīšanās pienākumiem nācās nodarboties ar skolēnu komjaunatnes komitejas vadīšanu. Iepriekš jau biju teicis, ka mūsu klase visos skolas pasākumos spēlēja pirmo lomu un tas atspoguļojās arī komjaunatnes komitejas sastāvā. Vairākums komitejas locekļu bija no mūsu klases, bet no vecākajām – tikai pa retam pārstāvim.

Komitejas sēdes notika ik pa divām nedēļām, un tās bija lietišķuma piepildītas. Visā šajā darbā ar mums auklējās oficiālais krusttēvs Andris Čakars (tagad – Birze). Komitejā bija vairāki sektori, un katra sektora vadītājs daudz ko darīja pats un arī rosināja savus aktīvistus.

Es īsti vairs neatceros, kādi tie sektori bija, bet prātā nāk sekmju un sporta. Bet kopumā bija kādi pieci vai seši. Bet to nu gan skaidri zinu un varu apliecināt, ka tie nebija nekādi tukšrunāšanas pulciņi – katrs sektors veica kaut ko interesantu un aizraujošu. Notika visādi konkursi, priekšlasījumi, skates, izstādes, sarīkojumi, koncerti, visi skolēni un skolotāji gaidīja īpašos radioraidījumu skolas ietvaros, tika izdotas sienas avīzes un tā saucamie „zibeņi”.

Šie te „zibeņi” bija satiriskie izdevumi par visādiem trūkumiem, palaidnībām un citādām skaužamām lietām. Kritizējamie objekti bija tikai un vienīgi skolēni – visi pārējie bija svēti un neaizskarami. Jo īpaši – skolotāji un skolas darbinieki. „Zibeņi” balstījās tikai un vienīgi uz mūsu galveno mākslinieku Imantu Liepiņu. Viņa zīmējumi bija izcili – gan kritizējamie sevi varēja atpazīt, gan arī katrā karikatūrā bija kaut kāda īpaši uzturinoša detaļa. Paši zīmējumi bija ļoti skaisti. Ļoti svarīgi atzīmēt la-

bestības elementu – nebija ļaunuma. To dēļ neviens netaisījās ne kārties, ne arī lēkt pa logu laukā. Pie šī izdomāšanas Imantam palīdzēja viņa draugs Māris Ekerts no Augšlīgatnes. Māra viltīgi smaidošais vaigs man vēl joprojām ciešā atmiņā.

Imanta Liepiņa zīmējumi bija tik talantīgi, ka citi nemaz neuzdrošinājās kaut ko tādu darīt. Vienīgais, kas kaut ko tādu vēl būtu varējis atļauties, bijis Juris Raudiņš.

„Zibeņu” iznākšanas dienas bija vesels notikums, kas ļoti traucēja skolēnu pastaigāšanos riņķī pa gaiteni. Vienlaikus katrā numurā bija pieci seši zīmējumi, katrs ar savu sižetu un kritizējamām personām. To lielo lapu piestiprināja ar sešām vai pat astoņām spraudītēm stundas sākumā. Spraudīšu daudzumu regulēja nepieciešamība loksnei būt noturīgai pret pastiprināto interesi. Satiriskā izdevuma izkārējs iepriekš jau palūdz skolotājam atļauju par nelielu kavēšanos. Sākot ar nākamo starpbrīdi, sienas avīzes stends atgādināja izspietotu bišu čemuru pie gaitenes sienas. Priekšējie pat bija nedaudz pietupušies, lai aizmugurējie arī dabūtu redzēt. Ziņkārība un satraukums bija lielizmēra, jo neviens skolnieks nav bez grēka un – ej, nu sazini, kuru tvers „zibeņu” izdevēju modrais skatiens! Skatītāju pārbagātība bija pirmajās trijās dienās, bet tad lasītāju interese gaužām noplaka un satiriskā izdevumu veidotājiem sākās jauni krenķi – kur lai ņem nākamās grēciniekus un upurus.

Darbošanās komjaunatnes komitejā bija ļoti interesanta – par to nupat telefona sarunā pārrunāju ar savām klasesbiedrēm Astrīdu Jansoni (Blūmiņu) un Brigitu Volmeri (Liepu). Tolaik tā bija iespēja dzīvot interesantāk, labāk, un mēs šo iespēju izmantojām. Mēs ar Astrīdu, piemēram, nodarbojāmies ar radioraidījumiem. Mums tā runāšana sanāca tikpat jauka kā Latvijas Radio diktoriem, ko ļoti centāmies atdarināt. Mums tas izdevās, visā skolā

mūs slavēja, un tajos mirkļos bijām ļoti laimīgi.

Gadījās jau arī pa neveiksmei – reizēm garajos starpbrīžos uzlikām skaņuplates. Vienreiz visi klausītāji brīnījās – kur mēs esam tikuši pie indiešu skaņuplatēm, jo tolaik tādās nopirkt praktiski nevarēja. Starpbrīža beigās situācijas skaidrošanā iesaistījās mūsu šefs (tagad teiktu – kurators) Andris Čakars. Izrādījās, ka viena skaņuplate ar godīgu padomju mūziku bija neglābjami sabojājusies – adatiņa bija malusies pa vienu un to pašu celiņu, bet pēc tam nesaprotamā kārtā tomēr pārlēkusi un atkal bija malusies pa nākamo celiņu. Un tā vairākkārt.

Visas šīs zināšanas man lieti noderēja, kad vēlākos gados patiešām strādāju Latvijas Radio.

Kā centīgas komjauniešu aktīvistes atceros Skaidrīti Jankoviču (tagad Kalniņu), Valentīnu Spoģi, Maigu Jermaloviču (Milleri), Brigitu Volmeri (Liepu), Guntu Vērmani (Liepiņu) un vēl citus, kuru uzvārdi ātrumā neiesaujas prātā. Regulāri tika sastādīti komjaunatnes komitejas darba plāni, ko piestiprināja pie ziņojumu dēļa.

Taču 10. klases sākumā man radās jauna ideja, kuras īstenošanas labā atteicos no sekretāra amata, palikdams par vietnieku. Tādā veidā es ļoti lieliski Valentīnu Spoģi, kas nopriecājās par iespēju būt pirmajai personai šajā jomā.

Es izdomāju veidot klubu „Rītdienas ritmā”. Tas bija stiprs un noturīgs pasākums, kas darbojās vēl diezgan daudzus gadus pēc mūsu aiziešanas no skolas.

Kluba „Rītdienas ritmā” tapšanai bija ļoti labvēlīga augsne.

Pirmkārt, skolas vadībai nepatika, ka skolēni pārlieku bieži apmeklēja papīrfabrikas kluba pasākumus – visas tās dzeršanas, smēķēšanas, rupju vārdu pārbagātība, kas piemita deju vakariem, kur parasti darbojās bufete, nebija tā piemērotākā vide pusaudžiem.

Otrkārt, sabiedriskā dzīve Latvijas PSR kopš Arvīda Pelšes nākšanas pie varas 1959. gadā bija kļuvusi samērā nīkulīga, bailu pārņemta. Par visu ko vajadzēja satraukties. Tā kā latvieši svešām varām bieži vien (izdzīvošanas nolūkā) mēdza īpaši pakalpot, tad šajos gados pēc bēdīgi slavenā LKP CK 1959. gada jūlija Plēnuma baidīšanās bija īpaši liela.

Maskavā tolaik elpot bija brīvāk. Viena no demokrātisma izpausmēm, piemēram, bija dažādas populāras televīzijas pārrades, kuras grūti atcerēties. Taču kā ilustrāciju tā laika Maskavas radošās sabiedrības noskaņai var minēt vienu no jaukākam Centrālās televīzijas pārraidēm par poļu krodziņu „Trīspadsmit krēslī”. Oficiāli to sauca – Televīzijas miniatūru teātris. Galvenā varone bija pane Zosja, un arī pārējie varoņi bija pani un panes. Padomju cilvēkiem tā bija ļoti neparasta kombinācija – no vienas puses, sociālistiskā Polija un, no otras puses, pani un panes. Grūti bija saprast, kā Maskavas televīzijā to dabūja kopā. Tas gan kļuva saprotams tikai pēc daudziem gadiem, kad atklājās, ka šīs pārrades viscītīgākais skatītājs bijis Leonīds Brežņevs, kas pat valstiskus pasā-

kumus pārbīdījis, lai tikai vajadzīgajā brīdī būtu pie televizora ekrāna.

Vakaros, kad gāja šis raidījums, dzīve pamira – visi skatījās pārraidi, un veselu nedēļu cits citam pārstāstīja. Ar lielu patiku klausījās arī tie, kas paši jau bija redzējuši. Sociālistiskā dzīvojošam cilvēkam tā bija kā neiedomājami garda medusmaize. Tā popularitāte bija tik milzīga, ka Rīgā, Doma laukumā, iekārtoja kafējnicu „Trīspadsmit krēslī”, kas darbojas joprojām. Ja neticat, pašķīrstiet to gadu laikrakstu komplektus. Tur aprakstīta kafējnicas rašanās saistība ar minēto pārraidi.

Atstāstīšu vienu prātā palikušu epizodi.

Pane Zosja dejo ar panu Pepičeku. Eleganti ģērbtā pane Zosja partnerim stāsta: „Pilsētas galvam piedzi- muši dvīnīši.”

Pāris veic pagriezīenu, un tagad ekrānā lūkojas pana Pepičeka pārsteigtās acis: „Cik brīnišķīgi!”

Atkal pagriezīens, un nu kamerā redzama panes Zosjas koķetā seja: „Un abas māmiņas jūtas lieliski!”

Graujoši! Padomju Savienībā nekas tāds nebija iespējams. Tā varēja tikai Polijā. 1980. gadā pēc politiskās situācijas saasināšanās Polijā šis Centrālās televīzijas raidījums tika slēgts pilnīgi un pavisam. Bet kafējnicā „Trīspadsmit krēslī” Rīgā darbojas joprojām. Tās adrese – Jaunielā 11.

Tādu raidījumu Maskavas televīzijā bija daudz, un mēs Līgatnē nospriedām arī ieviest tādu pašu stilu.

Kluba „Rītdienas ritmā” atpūtas vakari tika rīkoti otrā stāva gaitenī ar minimālu skolotāju piedalīšanos. Pat

direktors Laimonis Rācenājs demonstratīvi aizgāja uz savu dzīvokli, tādējādi apliecinādams, cik ļoti viņš palaujas uz skolēnu pašpārvaldi. Andris Čakars (Birze) vientulīgi sēdēja skolotāju istabā, lai, tā teikt, būtu pa rokai.

Katrs atpūtas vakars bija tematisks, bet netika protokolēts. Bija visādi priekšnesumi, konkursi, sacensības, bet galvenais – dejošana.

Tur nenotika nekāda politiska runāšana, un arī komunisma celšana nevienam nebija ne prātā.

Viena no atrakcijām redzama fotoattēlā. Ir divi krēslī, kas salikti ar mugurām kopā. No katras komandas nāk pa dalībniekam, un, pretinieku neredzot, attēlo kaut kādu darbību. Piemēram, makšķerēšanu, braukšanu ar laivu, malķas zāģēšanu. No lielās smiešanās logu rūtīs trīcēja.

Un no dejošanas atkal bija tāds labums, ka drīz vien pēc skolas beigšanas veidojās jaunās ģimenes, kas tajos klubu vakaros „sadejojās”. Lai ar dejošanu labāk sekmētos, klubs „Rītdienas ritmā” rīkoja pats savus deju kursus, ko vadīja skolotāji Daina Trunte un Andris Čakars (Birze).

Un visas darbošanās bija tikai un vienīgi pašu skolēnu ziņā. Vienīgie izdevumi skolas administrācijai bija dažādu balvu un garšīgu šokolādes konfekšu kilograma nopirkšana.

Klubs „Rītdienas ritmā” tika pieņemts arī Laimoņa Rācenāja nekrologā kā viņa dzīves nozīmīgs notikums. Bet paša Laimoņa Rācenāja darbošanās mūsu skolā bija svētīga simtiem līgatniešu ģimeņu. Bez viņa mēs būtu dzīvojuši kaut kā savādāk.

Turpinājums sekos

Klubs „Rītdienas ritmā”. Valentīna Spoģe tēlo makšķernieku.

Žūrija klubā „Rītdienas ritmā”. No kreisās: Dace Viļumsone, Aina Čukure, Lonija Orlovskā, Olga Vītola, Andris Čakars (Birze).

Kroketa klubam aktīva sezona

čempionāts GC Latvijas U-14 čempionāts golfa krokētā).

Pēc aktīvas sezonas pagājušajā nedēļā tika aizvadīti pēdējie mači krokētā šogad. Pirmo reizi Latvijā sezonas garumā tika aizvadīts Latvijas Čempionāts asociācijas krokētā. Fināls spēle norisinājās svētdien, 4. oktobrī, kurā pēc sešu stundu spraigas cīņas Jānis Šteins (Kroketa klubs SIG-LIG) uzvarēja Normundu Zelčānu (Ogres Kroketa klubs) ar rezultātu 2-0. Trešajā vietā ierindojās Roberts Stafeckis (Ogres Kroketa klubs).

Nedēļu iepriekš, 26. un 27. septembrī, noslēdzās nu jau sestais Latvijas Čempionāts golfa krokētā, kurā uzvaras laurus plūca Jānis Šteins, otrajā un trešajā vietā atstājot Normundu Zelčānu un Robertu Stafecki. Tāpat tika noskaidroti sezonas kausu kopvērtējuma rezultāti – pārliecinošu uzvaru guva Normunds Zelčāns, otrā vietā Roberts Stafeckis un trešajā – Andris Usāns (Kroketa klubs SIG-LIG).

Nākamās sezonas sākumā mūsu līderu komanda – Jānis Šteins, Normunds Zelčāns, Roberts Stafeckis un Andris Usāns – pārstāvēs Latviju Pasaules golfa kroketa komandu čempionātā, kas norisināsies maijā Anglijā. Šis būs otrais Pasaules golfa kroketa komandu čempionāts – iepriekšējais norisinājās 2012. gadā Ēģiptē, Kairā, kurā arī piedalījās Latvijas krietistu komanda – Jānis Šteins, Andris Usāns, Roberts Stafeckis un Silvija Stafecka.

Sagatavoja L.Usāne, ●
informācija pa tālr. 26407514,
www.kroketaklubs.lv

Jau piekto gadu Līgatnes novadā darbojas biedrība Kroketa klubs SIG-LIG, kurā apvienojušies Līgatnes un Siguldas novada iedzīvotāji.

Piecu gadu laikā ir paveikts daudz. Līgatnes novada Ratniekos ir izveidoti un veiksmīgi uzturēti vienīgi Latvijas publiskie kroketa laukumi. Sadarbībā ar Latvijas Kroketa federāciju Ratniekos regulāri notiek Latvijas un starptautiskie kroketa turnīri. Šogad pirmo reizi Latvijā Ratniekos notika Latvijas bērnu kroketa turnīri (Latvijas U-14

Līgatnes bērnudārzam – 75 gadi

Līgatnes novada pirmsskolas izglītības iestādē aizvadīts pirmais jaunā mācību gada mēnesis, kurš ir bijis bagāts ar dažādiem notikumiem. 1. septembrī visus iepriecināja Karlsons. Ar sportisku sparū tika aizvadīta Olimpiskā diena.

Kopā ar vecākiem bērni veidoja kompozīcijas no rudens veltēm, un tapa ļoti skaista izstāde. Miķeļdienas ballītē bija ieradies pats Rudentiņš, kurš aicināja bērnus veikt dažādus uzdevumus, ābeļdārzā bērni palīdzēja Rudens rūķim salasīt ābolus, bet rotaļlaukumā Lapu sieviņai sagrābt lapas. Neizpalika arī dažādi pārsteigumi un cienāšanās ar rudens veltēm. Protams, lielākā dienas daļa bērniem pāiet, apgūstot zināšanas un prasmes dažādās dzīves jomās, mācoties sadzīvot ar grupas bērniem, kopā rotaļājoties.

Līgatnes novada bērnudārzs ir uzsācis jauno mācību gadu ar 136 audzēkņiem un 35 darbiniekiem, kas nelielam novadam nav maz. Augšlīgatnes ēkā ir svaigi izremontētas un pārbūvētas iestādes telpas ar estētiski un mūsdienīgi izbūvētiem sanitārajiem mezgliem, gaišiem gaitenīem. Bērnudārza telpas šobrīd atbilst visiem noteiktajiem normatīvajiem dokumentiem. Pieprasījums pēc bērnudārza pakalpojuma ir

gadu aug, iestādes labā reputācija aizceļojusi pat līdz kaimiņu novadiem. Šogad bērnudārzu apmeklēja 20 apkārtnējo novadu bērni. Grupas ir aizpildītas, īpaši Augšlīgatnes ēkā, tādēļ iesakām vecākiem nekavēties ar bērnu pieteikšanu bērnudārzā, lai laikus varētu plānot nākamā mācību gadu. Ja bērnu skaits pārsniegs pieļaujamo, ar pašvaldības atbalstu tiks komplektēta jauna bērnu grupa. Uzsākot jauno mācību gadu, iestādes vadītāja Gunita Liepiņa vecāku sapulcē vērsa vecāku uzmanību uz to, ka bērnudārzs ir publiska vieta, kurā vienlaikus uzturas ļoti daudz bērnu, tāpat arī pieaugušo, un tas nozīmē to, ka individuālu aprūpi

katram bērnam šeit nodrošināt nav iespējams. Vīrusu uzliesmojumu laikā pilnīgi iespējams, ka bērns var saslimt ātrāk nekā citā gadījumā, neskatoties uz to, ka iestādē tiek ievērotas visas sanitārās prasības. Protams, bērnu ģimenēs ir savi paradumi un kārtība, ko vecāki ievēro. Mēs pieturamies pie izstrādātajiem iekšējās kārtības noteikumiem, kuri jāievēro visiem bērnudārza pakalpojuma saņēmējiem.

Lielo pieprasījumu apmeklēt Līgatnes bērnudārzu varētu izskaidrot ar iestādes darbinieku entuziasmu un aizrautību ar darbu, ko katrs ikdienā veic, vai tas ir pedagogs vai tehniskais darbinieks. Protams, iestādes vadītāja ir tā, kas neļauj darbiniekiem „iesūnot”, bet meklē iespējas iesaistīties jaunos projektos, rosina pedagogus izglītoties, meklēt inovatīvas idejas un risinājumus, kā sadarboties ar mūsdienu bērniem, viņu vecākiem, kā padarīt mācību procesu radošāku un bērnu ikdienu aizraujošāku. Papildus pirmsskolas izglītības programmas apguvei bērniem ir iespēja sevi attīstīt deju pulciņa nodarbībās, kā arī apgūt angļu valodu.

Mūsu darbinieku galvenā vēlēšanās, lai bērni mūsu dārziņā justos labi, no rīta ar prieku nāktu uz to,

bet vakarā, daudz ko iemācījušies, atgrieztos mājās.

Šogad Līgatnes bērnudārzs atzīmē savas pastāvēšanas 75 gadu jubileju. Par bērnudārza dibināšanas datumu uzskatāms 1940. gada 15. oktobris. Bērnudārzs savā pastāvēšanas laikā pārdzīvojis dažādus posmus. Ir bijuši laiki, kad vienā ēkā pastāvējušas pat divas iestādes – Līgatnes papīrfabrikas un Līgatnes izpildkomitejas bērnudārzs –, to apmeklējušas vairākas līgatniešu paaudzes. Gājuši gadi, mainījušās varas, bet bērnudārzs ir noturējies un turpina darboties joprojām. Sarunās ar bērnudārza absolventiem var sajūst ļoti emocionālas un pozitīvas atmiņas par laiku, kas aizvadīts „mīļajā dārziņā”.

Šodien Līgatnes bērnudārzs ir ļoti „izaudzis” – no divām bērnu grupiņām iesākumā līdz septiņām pilnībā nokomplektētām grupām. Lai bērnudārza pakalpojums vecākiem būtu pieejamāks, jau sešus gadus strādājam divās ēkās – vēsturiskajā ēkā Lejaslīgatnē, Gaujas ielā 7, un Augšlīgatnē, Sporta ielā 14. 101 gadu Līgatnē, Liepu kalnā, lepnī slejas ēka, kurā jau 75 gadus skan bērnu balsis. Vēsturiskajai ēkai ir īpaša aura, tās izsmalcinātību apbrīno ikviens, kurš ienāk tur pirmo

reizi. Kas gan būtu bērnudārzs bez bērnu čalām un darbiniekiem, kuri rosās tur ik dienu. Katrs no viņiem ir šeit atstājis daļiņu sevis. Daudziem no viņiem te pagājusi lielākā mūža daļa, tādēļ gribam sveikt ikvienu bijušo un esošo bērnudārza darbinieku jubilejā, pateikties par ieguldījumu mūsu iestādes izaugsmē.

Mums ir ļoti paveicies, jo visos laikos mūs atbalstījuši ļoti saprotoši vadītāji. Tā kā bērnudārzs ilgus gadus bija Līgatnes papīrfabrikas paspārnē, jāsaka liels paldies bijušajam papīrfabrikas direktoram Ilmāram Norītim, tā laika izpildkomitejas priekšsēdētājiem Maijai Malkausei, vēlāk Guntaram Pīpkalējam, Cēsu rajona Izglītības pārvaldes inspektorei Gaidai Vāravai, tagadējam novada domes priekšsēdētājam, mūsu bijušajam audzēknim Aināram Šteinam, kurš iespēju robežās nekad neatsaka palīdzību un atbalstu bērnudārzam, tāpat visām bērnudārza vadītājām!

Ar gaišu skatu, ticību un cerību raugāmies nākotnē, ka līgatniešu ģimenes kļūs arvien kuplākas un mēs varēsim būt atbalsts ģimenēm ar bērniem arī turpmāk! Daudz laimes Līgatnes bērnudārzam 75 gadu jubilejā!

Silvija Rijniece,
Līgatnes novada PII metodiķe ●

Augšlīgatnes kultūras nams no jauna ierībināts

TDK „Zeperi” dejo Ražas svētkos. Foto Aija Bley

10. oktobrī Augšlīgatnē svinējām Ražas svētkus. Par spīti visai aukstajam laikam, sanākušos līgatniešus priecēja Līgatnes amatiermākslas kolektīvi: Līgatnes pūtēju orķestris Anatolija Terentjeva vadībā, tautas deju kolektīvs „Zeperi” Lienes Frīdbergas vadībā, kā arī sieviešu vokālais ansamblis „Mantojums” Daces Bicānes vadībā un jauktais koris „Līgatne” Mārča Kataja un Ilmāra Seiļa vadībā. Priekšnesumus bija sagatavojuši arī Augšlīgatnes bērnu darza mazie dziedātāji un Līgatnes vidusskolas ansamblis skolotājas Daces Bicānes vadībā.

Svētkus kuplināja rudens ražas tirdziņš, kurā jo īpaši bija aicināti piedalīties Līgatnes zemnieki. Tiesa, tirgotāju nebija daudz, bet, tā kā pārdošanai līdzpaņemtie kartupeļi un citi dārzeņi tika izpirkti visai drīz, jāsecina, ka zemnieku un mājražotāju tirdziņam Augšlīgatnē ir laba vieta, un nākamajā gadā domāsim

jau par regulāriem tirdziņiem.

Tomēr pats galvenais, ko vēlējas redzēt pasākuma viesi, bija Augšlīgatnes kultūras nams, kas nu jau daudzus gadus bijis slēgts. Tas, ko sanākušie viesi varēja aplūkot Ražas svētkos, ir pirmie un paši nepieciešamākie remontdarbi – nama siltinājums, jauns jumts, pirmā stāva grīda. Jāatzīst, pirms pasākuma diskutējām, vai ir pareizi rīkot pasākumu, kamēr nams ir vēl šādā – daļēji remontētā – izskatā, vai nav pareizāk sagaidīt to brīdi, kad nams jau būs pilnīgi savests kārtībā un tur varēs notikt visdažādākie pasākumi.

Tomēr šķiet, ka šoreiz riskējot izdevās pieņemt labu lēmumu. To apliecināja gan dienas laikā kultūras namā satiktie cilvēki, kas bija priecīgi ienākt un apskatīties pagaidām padarīto, gan jo īpaši lielais vakara pasākuma apmeklētāju skaits, kas ieradās uz grupas „Inokentijs Mārpls” koncertu un DJ Ulda Rudaka spēlētu 80. gadu mūzikas diskotēku.

Sakām paldies visiem, kas atnāca un palīdzēja no jauna ieskandināt dzīvi Augšlīgatnes kultūras namā. Turpinājums sekos.

Inese Okonova,
PA „Līgatnes novada Kultūras un
tūrisma centrs” direktore ●

Foto no augšas:

Augšlīgatnes kultūras
nama pirmais stāvs.

Grupa „Inokentijs Mārpls”.

Dj Uldis Rudaks.

Foto: Aija Bley

Aicinām palīdzēt saglabāt Gaujas lašu un taimiņu populāciju

„Gaujas ilgtspējīgas attīstības biedrība” šobrīd ir apvienojušās 12 Gaujas upes baseina pašvaldībās. Biedrības mērķis ir rūpēties par Gauju un tās pietekām, nodrošinot kompleksu apsaimniekošanas projektu realizāciju. Viena no galvenajām prioritātēm ir zivju resursu pavairošana, īpašu uzmanību veltot lašiem, taimiņiem, forelēm, alatām, nēģiem un zušiem. Rezultatīvs darbs nav iespējams bez sabiedrības iesaistīšanās un atbalsta.

Ir sācies lašveidīgo zivju nārsta laiks. Tieši dabīgais nārsts var būt visproduktīvākais, ja tam ir piemēroti laika apstākļi un ja to netraucē maluzvejnieki. Mūsu spēkos nav pavēlēt dabai, bet mēs kopā varam pasargāt zivis no maluzvejniekiem, kas bieži bez žēlastības iznīcina gan pašas zivis, gan daudzus simtus tūkstošu potenciālo pēcnācēju.

Šogad „Gaujas ilgtspējīgas attīstības biedrība” kopā ar Valsts vides dienestu, Dabas aizsardzības pārvaldi, Valsts policiju, Zemessardzi un brīvprātīgajiem ir izstrādājusi kompleksu Gaujas baseina upju aizsardzības plānu no ietekas jūrā līdz pat augštecei, cik tālu migrē laši. Jau notiek plaši reidi gan pie upēm, gan uz pievadceļiem. Šo reidu mērķis ir aizturēt un sodīt likumpārkāpējus, kas savtīgos nolūkos iznīcina mūsu kopīgo dabas bagātību – Gaujas lašus un taimiņus.

Šajā darbā var palīdzēt ikkatrs, jo visai bieži mēs zinām par līdzilvēkiem, kas liek tīklus vai murdus, iet elektrozevejā, kas tirgo mūsu kopīgā upītē nodurtas zivis. Rezultatīvam darbam informācija ir vissvarīgākā, tāpēc „Gaujas ilgtspējīgas attīstības biedrība” ir izveidojusi informatīvo tālruni, kur visas diennakts laikā iespējams ziņot par novērotajiem likumpārkāpējiem. Biedrība garantē anonimitāti un sola naudas balvas tiem, kuru sniegtā informācija palīdzēs aizturēt maluzvejniekus.

Biedrības informatīvais tālrunis 25442000

Kopā nosargāsim!

Informē Dzimtsarakstu nodaļa

Man pieder viss mans atlikušais laiks,
Kas greznā rudens pušķī sasiets tiks.
Ne paturēt, ne apstādināt laiku...
Ir vien šī mirkļa vieglais pieskāriens,
Kā putna spārns kad aizplīvo gar vaigu.

**Septembrī Līgatnes novada
Dzimtsarakstu nodaļā jāvārdu teikuši:**

Kaspars un Lelde
Ģirts un Veronika
Eduards un Eva
Aigars un Inga
un
viens pāris:
Rolands un Zane
salaulāti Ķempju

evaņģēliski luteriskajā baznīcā

Sveicam jaunās ģimenes!

Mazi saules dzīpariņi
Tavos matos un saulītē tinas,
Kā mīļi, mazi cipariņi
Pret gaismiņu vijas un vijas.
Šiem mazajiem saules pirkstiņiem,
Lai saulīte ceļu vada,
Un gaišajiem acu plakstiņiem,
Lai prieks un laimīte rada.

**Septembrī Līgatnes novadā dzimušas divas meitenītes:
Dārta un Paula**

Sirsnīgi sveicam vecākus un vecvecākus!
Lai bērniņi aug veseli un laimīgi!

Viss sabrūk...
Viss, pēc kā tiecies,
Viss, kam veltīji laiku,
Kam pakārtoji dzīvi...
Viens mirklis...
...un sāj...

**Septembrī mūžībā aizgājuši
Līgatnes novada iedzīvotāji:**

Haralds Bērziņš – 7. septembrī
Valters Vīksne – 8. septembrī
Ārija Senkāne – 9. septembrī
Sarmīte Liekniņa – 10. septembrī
Astrīda Jakāne – 18. septembrī
Jēkabs Haralds Nežborts – 24. septembrī
Irēna Ķilla – 29. septembrī
Austra Lidija Cīrīte – 30. septembrī

**Līgatnes Sociālais dienests aicina uz
mākslas terapijas
nodarbībām Dienas, interešu un
amatnieku centrā.**

Nodarbībās būs iespēja iepazīt mākslas terapiju un, izmantojot dažādas mākslu tehnikas un mākslas terapijas metodes (dekupāža, kulonu veidošana, apsveikumu kartīšu pagatavošana), gūt pieredzi radošajā procesā, lai izzinātu savu emocionālo un garīgo pasauli, uzlabotu savas dzīves kvalitāti.

Informāciju par nodarbībām sniedz sociālā darbiniece Ramona Indriksone pa tālr. 64174123 un 29414465.

Septembrī pamatīgs loms – 9 kg līdaka – Ratnieku ezerā gadījies Sergejam un Renāram.
Foto iesūtījis Pēteris Lideris

LĪGATNES NOVADA SPORTA CENTRS

FLORBOLS

16.00 - 17.20 (5 - 8 g.)	Pirmdiena, ceturtdiena	Treners: VIESTURS DUMPIS Tālr.: 26403559
17.20 - 19.00 (9 - 14 g.)	Pirmdiena, ceturtdiena	
19.00 - 20.20 (15 - ... g.)	Pirmdiena, ceturtdiena	

VOLEJBOLS

17.00 - 18.00 (7 - 12 g.)	Otrdiena, piektdiena	Treners: ANDRIS DOLŽENKO Tālr.: 26699097
18.00 - 19.30 (13 - 17 g.)	Otrdiena, piektdiena	
19.30 - 21.00 (pieaugušie)	Otrdiena	

PELDĒŠANAS NODARBĪBAS

15.00 Izbraukšan no Līgatnes, Augšlīgatnes	Otrdiena, piektdiena	Informācijas Tālr.: 26562551
16.15 - 17.15 Treniņš	Otrdiena, piektdiena	

AEROBIKA

18.00 - 19.00	Pirmdiena, trešdiena	Trenere: DACE DZILNA Tālr.: 22028156
19.15 - 20.15	Pirmdiena, trešdiena	

JOGA

6.30 - 8.00	Otrdiena, ceturtdiena	Trenere: DAINA LIEPIŅA Tālr.: 26384528
8.00 - 9.30	Sestdiena	

NŪJOŠANA SENIORIEM

Instruktores: **LIGITA STABULNIECE** - Tālr.: 29184894

Līgatnes novada Sporta centra vadītājs: **VIESTURS DUMPIS**
Tālr. informācijai: 28345713